

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
2.Mf.31.244/2022/5.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Dr. Beréti Krisztián Ügyvédi Iroda (Cím4, ügyintéző: dr. Beréti Krisztián ügyvéd) által képviselt **Felperes1** (Cím1) felperesnek – a Dr. Anda Péter Ügyvédi Iroda (jogi képviselő címe1, ügyintéző: dr. Anda Péter ügyvéd) által képviselt **Alperes** (Cím2 alperes ellen illetménnyel kapcsolatos közsféra körébe eső elmaradt gyógypedagógiai pótlék megfizetése iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 20.M.71.432/2020/20. számú ítélete ellen az alperes 23. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, a felperesnek járó gyógypedagógiai pótlék összegét 160.000 (százhatvanezer) forintra leszállítja, a kamatfizetés kezdő időpontját 2020. május 10. napjára módosítja, mellőzi az alperes elsőfokú perköltség fizetési kötelezettségét és megállapítja, hogy a felek az elsőfokú eljárással felmerült költségeiket maguk viselik.

A másodfokú eljárással felmerült perköltségüket a felek maguk viselik.

A le nem rótt 25.560 (huszonötezer-ötszázhatvan) forint elsőfokú, és 25.600 (huszonötezer-hatszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság döntése és az alapjául szolgáló tényállás

[1] A Fővárosi Törvényszék Munkaügyi Kollégiuma a 2021. november 10-én kelt 20.M.71.432/2020/20. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek

gyógypedagógiai pótlék címén 320.000 forintot és ennek késedelmi kamatát, valamint 80.000 forint perköltséget. Akként rendelkezett, hogy az eljárás illetékét az állam viseli.

[2] Az általa megállapított tényállás szerint a felperes 2012. szeptember 13. napjától 2020. augusztus 14. napjáig állt közalkalmazotti jogviszonyban az alperessel, kisgyermeknevelő munkakörben. Közalkalmazotti jogviszonyának időtartama alatt két sajátos nevelési igényű (SNI-s) kisgyermek gondozását, illetve nevelését végezte, egyikük gyermek1, míg másikuk gyermek2 volt. Az alperes megállapodás alapján 2018. szeptember 24-től biztosította gyermek2, illetve 2018. november 5-től gyermek1 bölcsődei ellátását.

[3] gyermek1 2017. május 22-én konduktív szűrésen, majd 2017. június 14-től korai fejlesztésen vett részt a Szakszolgálatnál; 2021. március 15-ig nevelési tanácsadás feladatellátásban kapta meg a szükséges fejlesztéseket, míg 2021. március 19-től szenzomotoros szemléletű mozgásfejlesztésben vett részt az intézményben heti rendszerességgel.

[4] A Központ a 2019. január 24-én kelt vizsgálati véleményében megállapította, hogy gyermek1 pszichomotoros fejlettsége valamennyi területen elmarad a korosztályától, ezért a BNO: R6290 kód rögzítésével indokoltnak tartotta a gyermek komplex egyéni gyógypedagógiai fejlesztését, amely alapján a gyermek speciális igényű. A 2020. március 13-án kelt ismételt vizsgálati véleményben megállapításra került, hogy továbbra is fennáll a sajátos nevelési igény. A Szakszolgálat szakértői véleményének felülvizsgálatában megállapította, hogy a gyermek pszichés fejlődés zavarral (súlyos tanulási zavarral) küzd, sajátos nevelési igényű, különleges bánásmódot, kiemelt figyelmet igényel, BNO kódja: F83, kevert, specifikus fejlődési zavarok megjelöléssel.

[5] A Szakszolgálat a 2020. szeptember 10-én kelt szakértői vélemény országos szintű tevékenységi körben végzett alapvizsgálatról elnevezési irat alapján gyermek2 vonatkozásában – aki 2016. szeptember 9-én született – megállapította a komplex állapotfelmérés eredménye alapján, hogy beszéd fogyatékoság okán sajátos nevelési igényű, eredményes beszéd- és nyelvi fejlődéséhez korai fejlesztés, gondozás megkezdése szükséges, BNO kódja: F80.9, a beszéd- és nyelv fejlődésének nem meghatározott zavara okán. Javaslatként rögzítette a korai fejlesztést, a többi gyermekkel egy csoportban történő együttnevelést azzal, hogy a gyermek a csoport létszámának számításánál 2 főnek számít. A vizsgálatkérés okaként pedig az került rögzítésre, hogy a szülő problémát jelzett beszéd- és nyelvi területen, a szakértő alapvizsgálatot a Szakszolgálat V. Kerületi Tagintézményében 2020 júniusában megkezdtek. A vizsgálati eredmények alapján felmerült a sajátos nevelési igény valószínűsége, így a sajátos nevelési igényre való jogosultság korai fejlesztése, gondozása megállapítása vagy kizárása céljából a dokumentációkat a Szakszolgálat Tagintézményhez továbbították.

[6] A felperes a jogviszonya időtartama alatt többször szóban kérte a munkáltatói jogkört gyakorlójától a gyógypedagógiai pótlék kifizetését a sajátos nevelési igényű gyermekek gondozására tekintettel. 2020. augusztus 3-án kelt, majd augusztus 14-én pontosított kérelmében a felperes több kisgyermek nevelő kollégájával együtt visszamenőlegesen 3 évre igényt jelentett be ezen pótlékra.

[7] Az elsőfokú bíróság a felperes 2018. szeptember 24. és 2020. augusztus 14-e közötti időszakra gyógypedagógiai pótlék és kamata megfizetésére irányuló kereseti kérelmét megalapozottnak találta. Döntését a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvénynek a szociális, valamint a gyermekjóléti és gyermekvédelmi ágazatban történő végrehajtásáról szóló 257/2000. (XII. 26.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kjt. Vhr.) 15. § (6) bekezdésére, a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 42. § (3) bekezdésére, a személyes gondolkodást nyújtó gyermekjóléti, gyermekvédelmi intézmények, valamint személyek szakmai feladatairól és működési feltételeiről szóló 15/1998. (IV. 30.) NM rendelet 1. § (5) bekezdésére, 35. § (1)-(5) bekezdésére, 46. § (1)-(3a) bekezdésére, valamint a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Nkt.) 4. § 25. pontjára, Magyarország 2018. évi költségvetéséről szóló 2017. évi C. törvény 60. § (1) bekezdés b) pontjára, Magyarország 2019. évi költségvetéséről szóló 2018. évi L. törvény 60. § (1) bekezdés b) pontjára és Magyarország 2020. évi költségvetéséről szóló 2019. évi LXXI. törvény 59. § (1) bekezdés b) pontjára alapította.

[8] A perbeli jogkérdés elbírálása során elsődlegesen azt rögzítette, hogy az alperes és a kisgyermeknevelő a gyermekek gondozását, nevelését, felügyeletét közvetlenül végző intézménynek, illetve személynek minősülnek. Köztudomású tényként fogadta el, hogy a bölcsődei ellátás kiterjed a kisgyermek gondozására és nevelésére is, e két tevékenység egymástól nem különíthető el. Azok a Bölcsődei Nevelés-gondozás Országos Alapprogramjának 3.9. pontja értelmében is elválaszthatatlan egységet alkotnak, és ezek elvégzésére kötött ellátási megállapodást az alperes is a perbeli kisgyermek tekintetében.

[9] A felperes nevelésére bízott gyermek1 és gyermek2 kisgyermek kapcsán vizsgálta, hogy a gyermekek sajátos nevelési igényűnek minősültek-e a peresített időszakban. Érvélése szerint az Nkt. hatálya a bölcsődékre nem terjed ki, ezért nem fogadta el azt az alperesi hivatkozást, hogy a kisgyermek azért nem tekinthető sajátos nevelési igényűnek, mivel nem állt róluk rendelkezésre az Nkt. vonatkozó szabályozásának megfelelő szakértői vélemény. Hangsúlyozta, hogy az alperes a gyermekek BNO kódjait, illetve a 2019. január 24-i vizsgálati véleményben és a 2020. szeptember 10-i véleményben rögzítetteket nem vitatta. gyermek1 vizsgálati véleménye, illetve gyermek2 peresített időszakon kívül keletkezett szakértői véleménye alapján úgy ítélte meg, hogy a kisgyermek szakértői vélemények hiányában is sajátos nevelési igényűnek minősültek a perben releváns időszakban. A pszichés fejlődési zavar, a gondolkodást, járástevékenységet, nagymozgásos tevékenységet és a beszédet érintő fogyatékoság ugyanis olyan fejlődési zavarok, amelyek a peresített időszakban is kétséget kizáróan fennálltak és a gyermekek velük született fejlődési zavarának minősülnek.

[10] A per eldöntése szempontjából kizárólag annak tulajdonított jelentőséget, hogy a felperes a ténylegesen sajátos nevelési igényű gyermekek gondozását látta el, függetlenül az SNI jogi értelmezésétől. Az alperes által sem vitatottan tényként kezelte, hogy a gyermekek fejlődési zavarral küzdenek, a bölcsődei ellátások során pedig nincs jelentősége annak, hogy rendelkezett-e az alperes a kisgyermekekre vonatkozó szakvéleménnyel. Ugyancsak nem tulajdonított jelentőséget a követelés megalapozottsága körében az alperes Szervezeti és Működési Szabályzatának, valamint Alapító Okiratának sem. Az alperes ellátási megállapodást kötött a kisgyermekekre vonatkozóan, és azt teljesítette is. A jogszabályi rendelkezés a pótlékra való jogosultság körében kizárólag a nevelési, gondozási tevékenységek ellátására tekintettel rögzíti a jogosultságot, nem a gyermekek korai fejlesztésére, illetve fejlesztésére. A jogszabály a pótlékra való jogosultság körében olyan személyi és tárgyi feltételeket sem rögzít a kisgyermeknevelők vonatkozásában, amelyek kizárólagos teljesülése esetén járna a pótlék.

[11] Alaptalannak ítélte az alperes álláspontját a Kjt. Vhr. 15. § (6) bekezdésében rögzített együttes, három konjunktív feltétel teljesülésével kapcsolatosan is. Érvelése szerint ugyanis abból nem vezethető le, hogy legalább két gyermek egy csoportban történő ellátása esetén jár a pótlék és köztudomású, hogy a bölcsődék párhuzamosan végzik az ellátás körében a nevelési és gondozási tevékenységet. Nem találta alkalmazhatónak az alperes által hivatkozott módszertani levelet sem, mivel az a már hatályon kívül helyezett jogszabályi rendelkezésen alapul.

[12] Úgy ítélte meg, hogy a perbeli jogkérdés eldöntése szempontjából kizárólag annak van jelentősége, hogy a felperes sajátos nevelési igényű gyermekeket látott el, gondozott és nevelt. Nem az esetleges szakvéleményekre tekintettel teljesített többletmunkát, hanem a kisgyermekek nyilvánvaló, a peresített időszakban is fennálló sajátos igényeire, szükségleteire figyelemmel. Az összecszerűség körében a felperes álláspontjával egyezően arra a megállapításra jutott, hogy a felperest gyermekenként illeti meg a pótlék azon okból, hogy az általánostól eltérő munkaköri feladatok jellege, a feladat ellátásnak speciális körülményeire tekintettel illeti meg a gyógypedagógiai pótlék a közalkalmazottat. Mindezt alátámasztja a vonatkozó NM rendelet 46. § (3) bekezdése szerinti előírás is a csoportok létszámával kapcsolatosan, valamint a 2020. január 1-jétől hatályos Kjt. Vhr. 15. § (6) bekezdése szerinti szabályozás, amely a több gyermekkel járó többletfeladatot emelt összegű pótlékkal honorálja. A nyári időszak kapcsán is úgy ítélte meg, hogy megalapozott a felperes igénye, tekintettel arra, hogy a jogalkotó a jogosultság körében nem tesz különbséget a jogviszony időszakai között és azt nem köti kizárólag a munkavégzéssel érintett hónapokhoz.

[13] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdése szerinti alperesi személyes illetékmentességre figyelemmel, a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján határozott úgy, hogy az alperes terhére eső eljárási illetéket az állam viseli, míg a felperes elállásával érintett követelésrész vonatkozásában a felperes munkavállalói költségkedvezményre való jogosultsága folytán szintén az illeték állam általi viseléséről rendelkezett. A túlnyomórészt pervesztes alperest a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. §-a alapján kötelezte a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése szerinti mérsékelt összegű perköltség viselésére, a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányos mértékben.

Az alperes fellebbezése

[14] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel, és elsődlegesen annak hatályon kívül helyezésével a per megszüntetését, másodlagosan megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte.

[15] A Pp. 176. § (1) bekezdés e) pontjára és 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján egyrészt kifogásolta, hogy a pert az elsőfokú bíróság nem szüntette meg, mivel a felperes nem létező, perbeli jogképességgel nem rendelkező személyt perelt be.

[16] Másrészt előadta, hogy a Kjt. vhr. 15. § (6) bekezdése szerinti konjunktív feltételek (legalább két SNI-s gyermek egy csoportban történő nevelése és gondozása) a jelen perbeli esetben nem teljesültek. A sajátos nevelési igényű gyermek fogalmát az Nkt. 4. § 25. pontja rögzíti és csak az a gyermek tekinthető SNI-vel érintettnek, akiről a szakértői bizottság állapítja meg a sajátos nevelési igényt. gyermek1 és gyermek2 kisgyermekes esetében az együttműködési megállapodás megkötésekor nem merült fel az SNI, utóbbi gyermek kapcsán a szakértői vélemény 2020. szeptember 10-én kelt, amikor is a nevezett gyermek már ellátásban nem részesült az intézménynél.

[17] Az elsőfokú bíróság téves megállapításával szemben az Nkt. rendelkezése a Gyvt.-ben rögzített esetekben, így az SNI fogalmával kapcsolatosan irányadó. Arra az esetre, amennyiben a másodfokú bíróság ezzel ellentétes álláspontra helyezkedik, indítványozta az Alkotmánybíróság megkeresését annak megállapítása érdekében, hogy mennyiben egyeztethető össze az Alaptörvénnyel, hogy a jogalkotó a 15/1998. (IV. 30.) NM rendeletben olyan fogalomra hivatkozik és keletkeztet a költségvetés terhére fizetési kötelezettséget, amelynek magyarázatát nem adja meg.

[18] Fenntartotta az elsőfokú eljárásban kifejtett azon álláspontját, hogy szakvélemény hiányában a gyermekeket nem lehet SNI-vel érintettnek tekinteni. Kiemelte, hogy a gyermekek betegségét a vizsgálati vélemények tükrében valóban nem vitatta, önmagában az, hogy egy gyermek BNO-kóddal megállapított betegséggel rendelkezik, még nem jelenti azt, hogy sajátos nevelési igényűnek kellene tekinteni, mivel a BNO-kód a betegségek nemzetközi osztályozására szolgáló hierarchikus kódrendszer. Az SNI gyűjtőfogalom, amit szakértői bizottság állapít meg azon célból, hogy a diagnózis esetén a gyermekek időben hozzájuthassanak a korai fejlesztéshez. Ezt a feladatkört a járási, illetve megyei szintű szakértői bizottságok látják el. A bíróság szakmai jártasság és különleges szakértelem nélkül nem állapíthatja meg a perrel érintett két gyermekről, hogy SNI-vel érintett, ahogy a bölcsődevezető sem jogosult erre és ennek hiányában a pótlékra való jogosultságról sem dönthet.

[19] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság annak sem adta pontos indokolását, hogy miért nem vette figyelembe a Kjt. Vhr. 15. § (6) bekezdése szerinti, több gyermek nevelésére, gondozására vonatkozó kritériumot sem. Az, hogy a peresített időszakban nem hatályos jogszabály később miként rendez egy jogi helyzetet, sem lehet hivatkozási alap a jogosultság kapcsán, így annak nincs jelentősége, hogy 2020. január 1-jétől már egy gyermek esetén is jár a pótlék. Ugyancsak figyelmen kívül hagyta az elsőfokú bíróság, hogy a Kjt. Vhr. a gyermekek egy csoportban történő neveléséről és gondozásáról szól. A bíróság e körben levont következtetése okszerűtlen, gyermek1 és gyermek2 egy csoportba járásának időtartamát pedig nem vizsgálta. Nem került megindokolásra a döntés arra nézve sem, hogy miből jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a pótlék gyermekenként illeti meg a felperest. Arra figyelemmel pedig, hogy a nyári időszakban a kisgyermeknevelő nem végzi a kisgyermek gondozását, többletmunkát nem lát el és perbeli esetben az érintett gyermekek nem is voltak a bölcsődében, szintén megalapozatlan az ítélet.

A felperes fellebbezési ellenkérelme

[20] A felperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perkielégben való marasztalását kérte.

[21] Rámutatott, hogy önmagában az alperes nevének elírása nem ad alapot a per megszüntetésére, mivel a Pp. 7. § (1) bekezdés 2. pontja szerinti adatokból az alperes személye és perbeli jogképessége aggálytalanul megállapítható volt.

[22] A Kjt. vhr. 15. § (6) bekezdése és a Gyvt. 42. § (3) bekezdése összevetésével megállapítható, hogy a gyógypedagógiai pótlékra való jogosultság szempontjából nemcsak és kizárólag az Nkt. 4. § 25. pontja szerinti SNI-s gyermek gondozása után jogosult a kisgyermeknevelő. Amennyiben ugyanis egy kisgyermekről megállapítható és igazolható, hogy korai fejlesztésre szorul, úgy az ő gondozása, nevelése szakszolgálati vélemény hiányában is megalapozza a pótlékjogosultságot. Nincs relevanciája annak, hogy gyermek1 rendelkezett-e vizsgálati vagy szakszolgálati véleménnyel, mivel a Központ véleménye alapján korai fejlesztésre és gondozásra szorult. 2017. május 22-től a gyermek ezt megkapta a szakszolgálatától a 2021. június 7-én kelt tájékoztatás értelmében, illetve a Szakszolgálat megyei szintű tevékenységében felülvizsgált szakértői vélemény értelmében is a kisgyermek SNI-s volta igazolt. Mindezekből aggálytalanul megállapítható, hogy gyermek1 a peresített időszakot megelőzően rendelkezett a sajátos nevelési igényről a Szakszolgálat által kiállított szakvéleménnyel és erre tekintettel kapott korai fejlesztést 7 hónapos korától részint a Szakszolgálattól, részint a Központtól. Emiatt a Gyvt. 42. § (3) bekezdésében meghatározott mindkét szempont alapján sajátos nevelési igényű gyermeknek minősült, és erről az alperes kétséget kizáróan tudomással bírt.

[23] gyemek2 esetében szintén Szakszolgálati szakvélemény igazolja az SNI érintettséget, ezen gyermek Nkt. szerinti SNI-s volta is aggálytalanul igazolt. Az alperes a fellebbezésben is elismerte, hogy a gyermekek betegsége nem lehet vita tárgya. Hangsúlyozta, hogy sem a Kjt. Vhr., sem az Nkt. nem tartalmaz olyan rendelkezést, hogy csak attól a pillanattól SNI-s gyermek, amikor a szakvélemény elkészült. Ebből következik, hogy irreleváns az, hogy mikor állapítják meg az SNI-re okot adó rendellenességet, a kisgyermeknevelőnek nem attól van többletmunkája, hogy kezébe kap egy szakvéleményt, hanem kifejezetten a gyermek rendellenessége miatt.

[24] A gyermekek egy csoportban történő ellátásával kapcsolatosan a Kjt.vhr. 15. § (6) bekezdésére utalva kiemelte, hogy annak nyelvtani értelmezése sem alapozza meg az alperesi álláspontot. A Gyvt. 42. § (3) bekezdése két okból különbözteti meg a gyermekeket és a Kjt.vhr.-ben megjelenő többesszám ezt hivatott jelezni. Kisgyermeknevelőként egyszerre csak egy csoportban látott el gondozási feladatokat, ebből is következik, hogy a két kisgyermeknek egy csoportba kellett járnia. Hangsúlyozta továbbá, hogy 2020. január 1-jétől a jogszabály már expressis verbis kimondja, hogy egy gyermek után is jár a pótlék, gyermek1 pedig szakszolgálati véleménnyel igazoltan SNI érintettségű volt. Az alperes a gondozási megállapodásokat határozatlan időre kötötte, az alperes nyári ügyeletet ellátott, így amennyiben az adott kisfiú akár egy napot is a bölcsődében töltött, arra az időszakra megilleti a pótlék.

[25] Az alperes fellebbezése folytán a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság, a 2022. március 8-án kelt 2.Mf.31.015/2022/5. számú ítéletében a per megszüntetésére vonatkozó kérelmet és a keresetet sem találta megalapozottnak, így az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította.

[26] A másodfokú ítélet ellen a felperes felülvizsgálati kérelemmel élt, amelyet a Kúria mint felülvizsgálati bíróság, az Mfv.VIII.10.056/2022/6. számú részítéletével bíralt el. Ebben a Fővárosi Ítéltábla 2.Mf.31.015/2022/5. számú ítéletének, a felperes keresetét gyemek2 gondozása után járó gyógypedagógiai pótlék elutasítása körében hatályában fenntartotta. Ezt meghaladóan a perköltségre vonatkozó rendelkezésre is kiterjedően hatályon kívül helyezte és ekörben a másodfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[27] A megismételt eljárásra előírta, hogy a felperesnek bizonyítania kell, hogy a Szakszolgálat mikor állapította meg gyermek1 SNI-s státuszát, így a felperes jogosulttá vált-e a gyermek gondozása folytán a gyógypedagógiai pótléokra.

A másodfokú bíróság döntése én annak jogi indokai

[28] A fellebbezés részben alapos.

[29] A másodfokú eljárás tárgyát kizárólag a Kúria részítéletével még el nem bírált, gyermek1 kisgyermek után járó gyógypedagógiai pótlékra való jogosultság fennálltára vonatkozó kereseti kérelem megalapozottsága képezte.

[30] A megismételt eljárásban a becsatolt okiratok alapján másodfokú bíróság a tényállást az alábbiakkal egészíti ki:

A Szakszolgálat 2. számú Szakértői Bizottsági Tagintézmény 2019. május 3-án kelt, megyei szintű tevékenységi körben készített szakértői véleményében megállapításra került, hogy gyermek1 sajátos nevelési igényű gyermek, korai fejlesztése a pszicho-motoros elmaradása miatt feltétlenül szükséges. BNO kódja: F 83 kevert specifikus zavarok.

A szakértői vélemény felülvizsgálata során a Szakszolgálat 2. számú Szakértői Bizottsági Tagintézménye a 2020. május 13-án, és Szakszolgálat Székhelyintézménye a 2021. április 15-én kelt szakértői véleményekben az SNI státuszt továbbra is rögzítette.

[31] A másodfokú bíróság az így kiegészített tényállás alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság döntése csak részben megalapozott a felperest gyermek1 kisgyermek nevelése, gondozása miatt megillető gyógypedagógiai pótlék jogalapja és összecszerősége körében.

[32] A felperes a gyógypedagógiai pótlékra való jogosultságát gyermek1 sajátos nevelési igényű kisgyermek 2018 szeptemberétől 2019 augusztusáig történő bölcsődei nevelésére, gondozására alapította. A kisgyermek sajátos nevelési igényét a Szakszolgálati intézmények működéséről szóló 15/2013. (II. 26.) EMMI rendelet 7. § (1) bekezdés c) pontja szerint 2019. május 3-án, és 2020. május 13-án készült szakértői vélemény megállapította pszichés fejlődési zavar okán. Erre figyelemmel korai fejlesztésre tett javaslatot a fennálló pszichomotoros fejlődésbeli elmaradás miatt.

[33] A Gyvt. 42. § (3) bekezdése rögzíti, hogy a bölcsődei ellátás keretében a sajátos nevelési igényű gyermek, valamint a korai fejlesztésre és gondozásra jogosult gyermek nevelése és gondozása is végezhető. A 42/A. § (1) bekezdés b) pontja és (3) bekezdése alapján ezek a kisgyermek 20 hetes koruktól annak az évnek augusztus 31. napjáig jogosultak bölcsődei ellátásra, amelyben a 6. életévüket betöltik.

[34] A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 75. § (1) bekezdése lehetőséget ad arra, hogy végrehajtási rendelet a Kjt.-ben meghatározottakon túl ágazati, szakmai sajátosságokra tekintettel további illetménypótlékot állapítson meg, ha ezt a munkakörbe tartozó valamely, az általánostól eltérő munkafeltétel indokolja. Ehhez a plusz bérelemhez a feladat ellátásának speciális jellegére, a munkavégzést befolyásoló körülményekre tekintettel többletelemre van szükség.

[35] A bölcsődei feladatellátás esetén a kisgyermeknevelőt megillető gyógypedagógiai pótlékra való jogosultság feltételeit a Kjt. Vhr. 15. § (6) bekezdése tartalmazza. Ennek értelmében a bölcsődében a Gyvt. 42. § (3) bekezdésében foglaltak alapján a sajátos nevelési igényű gyermekek nevelését, gondozását végző csoportban a kisgyermeknevelőt gyógypedagógiai pótlék illeti meg. A pótlék mértékét 2019. december 31-ig a kormányrendelet legalább a pótlékalap 25 %-ában rögzítette. 2020. január 1-jétől ezen jogszabályi rendelkezés úgy változott, hogy a jogalkotó az ellátással érintett sajátos nevelési igényű gyermekek számához határozta meg a pótlék mértékét. A Kúria a perbeli részítéletében úgy foglalt állást, hogy 2019. december 31-ig legalább két SNI-s gyermek, 2020. január 1-től már egy gyermek esetében is megilleti a Kjt. Vhr. 15. § (6) bekezdése szerinti pótlék a közalkalmazottat.

[36] Figyelemmel arra, hogy a gyermek2 vonatkozásában szakértői vélemény csak a felperes közalkalmazotti jogviszonya megszűnését követően, 2020. szeptember 10-én készült és állapította meg a sajátos nevelési igény fennálltát, így vonatkozásában az illetménypótlékra való jogosultságot a Kúria a másodfokú bíróságnak a keresetet elutasító ítéletét hatályában fenntartotta. Ugyanakkor gyermek1 kisgyermek SNI státuszát a megismételt eljárásban becsatolt szakértői vélemény 2019. május 3-tól megállapította, így az említett jogszabályi rendelkezésekből következően csak 2020. január 1-jétől teremt jogalapot a Kjt. Vhr. 15. § (6) bekezdése arra, hogy sajátos nevelési igénye miatt az azzal járó többletvegyenységgért a felperes részére a gyógypedagógia pótlékra való jogosultság megállapítható legyen és egy gyermek gondozása okán jogosulttá váljon a perbeli juttatásra.

[37] Mindezek alapján 2020. január 1-jétől a Kjt. Vhr.-ben fixen rögzített, gyermekek számához igazodó gyógypedagógiai pótlék alapján, havi 20.000 forint illette meg a felperest. Ekörben arra utal a másodfokú bíróság, hogy a Gyvt. 42. § (5) bekezdése értelmében a bölcsődei nevelési év szeptember 1-jétől a következő év augusztus 31-ig tart. Így a havi járandóságnak minősülő gyógypedagógiai pótlék a kisgyermeknevelőt a jogosultság kezdetétől az azt lefedő, az ellátási megállapodással érintett időszakban megilleti. Mindez a felperes esetében 2020. január 1-től a közalkalmazotti jogviszony fennállta alatti teljes időszakot jelenti az utolsó hónappal (2020 augusztus) bezárólag. Emiatt a kamatfizetés kezdő időpontja is módosult és a havi illetmények kifizetésének időpontjára (következő hónap 10. napja) figyelemmel középarányos időpontban határozta azt meg a másodfokú bíróság.

[38] Az elsőfokú ítélet megváltoztatása szükségszerűen érintette a perköltségről való rendelkezést is. A felperes 50 %-ban lett pernyertes, figyelemmel arra, hogy követelését a perfelvételi tárgyalást megelőzően már leszállította [Pp. 83. § (4) bekezdése], így a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján határozott úgy a másodfokú bíróság, hogy egyik fél sem köteles perköltség megtérítésére. E körben a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésére volt figyelemmel a felperes esetében és a 2. § (2) bekezdésére az alperes esetében elsőfokú perköltsége számításánál. A felperes az elsőfokú eljárásban eltúlzottnak tekintette az alperes perköltségigényét, amely érveléssel a másodfokú bíróság is egyetértett, ezért a pertárgy értéke

és az a körülmény sem indokolt többletdíjazást, hogy a jelen perrel azonos tárgyú perekre figyelemmel időigényes munkát az alperesi képviselő nem fejtett ki.

[39] A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

Záró rendelkezések

[40] Az alperes fellebbezése részben vezetett eredményre és 50%-ban minősült eredményesnek, így a felek 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése szerint érvényesített perköltségigénye alapján a másodfokú bíróság a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján határozott a perköltség viseléséről.

[41] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdése szerinti személyes illetékmentessége, míg a felperes munkavállalói költségkedvezményre való jogosultsága folytán az elsőfokú, és a fellebbezési eljárással felmerült illeték a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[42] A másodfokú bíróság a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

Budapest, 2022. november 24.

dr. Orosz Andrea s.k.
a tanács elnöke

dr. Szalai Beatrix s.k.
előadó bíró

dr. Laczó Adrienn Lilla s.k.
bíró